

[Tove Jørgensen]

Tove Jørgensen (DKP):

DKP går ikke ind for registrering af narkomaner. Vi mener, det vil skade arbejdet med misbrugerne, og det gør vi ikke mindst, fordi behandlergrupperne gang på gang har fastslået, at det væsentlige i narkobehandlingen netop er tilliden mellem behandler og bruger, og den vil gå ganske fløjten gennem en registrering. Behandlergrupperne har jo tilmed påvist, at man godt kan arbejde efter metoder, der fastlægger behovet – også det økonomiske – uden at anvende personregistrering. Brugere vil ganske enkelt ikke bruge systemet ved registrering, men vil blive væk og ryge længere og længere ud i misbruget, oftest med kriminalitet til følge.

Endelig er der selve registreringen. Der findes jo ingen skråsikkerhed for, at registre ikke ender i de forkerte hænder. Jeg skal blot minde om, at det lykkedes Hetler at få udleveret narkolister fra forsvarrets efterretnings-tjeneste, og det er jo ganske dystre perspektiver. Så set i lyset af den seneste tids begivenheder burde fremskridtspartiet have undladt at genfremsætte forslaget.

Narkomisbruget kommer vi kun til livs ved, at samfundet skaber mere menneskelige og varme forhold for vores unge, for det er ikke tilfældigt, at vi i aviserne læser om børneselv mord i stigende omfang eller om, at antallet af unge misbrugere – og det gælder både narkomisbrugere og alkoholmisbrugere – har været stort i de senere år. Hvordan kan man vente andet i et samfund, der ganske utvetydigt fortæller de unge, at der ikke er brug for dem? Med en ungdomsarbejdsløshed på omkring 60.000 kan vi ikke ignorere den meget store risiko for vores unge. Det er ikke noget, der kan klares ved registrering. Selv behandlingsinstitutioner vil kun lappe på problemerne. Det er de bagvedliggende årsager, man må til livs. Det er den skæve samfundsmæssige udvikling, der skal afhjælpes, og det tillader vi os at tvivle på er muligt inden for det bestående økonomiske systems rammer. Vi må nok konstatere, at de fænomener, jeg har omtalt, er en del af det samfundsbillede, som tegner det senkapitalistiske samfund.

Det gør imidlertid ikke de menneskelige problemer mindre, og derfor vil vi støtte ethvert initiativ til udbygning af det socialpædagogiske arbejde omkring narkomanerne,

men dette lovforslag kan vi ikke medvirke til.

Grethe Philip (RV):

Da det i dag ikke er hele narkoproblematikken, vi skal tage op, vil jeg nøjes med nogle ganske få bemærkninger.

Det radikale venstre kan ikke give tilslutning til lovforslaget, tværtimod tager vi afstand fra det. Vi mener ikke, der vil være nogen fordele ved registrering, men finder, at der kan være alvorlige ulemper forbundet med det. Jeg vil også gerne pege på det, som den forrige taler lige var inde på, nemlig at der også i høj grad er et problem med hele kontrollen i forbindelse med en registrering: hvad kan den bruges til med hensyn til formål, registreringen slet ikke har været til-tænkt?

Vi tager som sagt afstand fra lovforslaget.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti stiller sig positivt til en central registrering af narkomaner. Vi mener, at politi, sygehuse og måske praktiserende læger bør indberette narkomanerne. Hvorfor det, og hvad er narkomaner? Det er mennesker, der er afhængige af stoffer som hash, LSD eller morfinpræparater, det er mennesker, der er udsat for at blive ødelagt fysisk og psykisk og for at bliver drevet ud i kriminalitet. Det vil være rimeligt at få en central registrering af klienterne, idet jeg mener, man derved kan få så omhyggelige oplysninger som muligt om disse mennesker, oplysning om, hvor i landet eller i udlandet de kommer fra, og hvor de er blevet forfaldne til stoffer. Der findes meget usikre oplysninger om narkomaner. Det siges i almindelighed, at der ikke kommer nye til, men man er ikke sikker på det. Vi ved, at der i 1977 her i Danmark har været flere dødsfald på grund af narkomani end i tidligere år. I aviserne ser man stadig om beslaglæggelse af store mængder stoffer. Selv om en del af disse stoffer er beregnet til transit, må en del vel bruges i vores eget land.

Ved registrering vil man kunne få oplysning om, hvor stofferne kommer fra, og ad hvilke veje de kommer ind i landet. Jeg tror, registrering vil være vigtig i en forebyggende behandling på grund af oplysningerne og vil